

ဝန်ကြီးရုံး

ဟောကဏတ်ခုံပေါ်ဝယ်

[ဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုတိုများ]

မင်းရိုးယဉ်

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော အမေဒေါ်ပိုးလုံး (၈၄) နှစ် အဖေ ဦးသာ ဆင်အသက် (၈၈) တို့ အား ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက် သားတေးသံရှင် ကိုလတ်၊ သား- မောင်အောင်အောင် Lucky Home တို့ အား လောကဇာတ်ခုံ ပေါ်ဝယ် ဖြစ်ရပ်မှန် ဝတ္ထုတိုများ စာအုပ်ထုတ်ပေးသည့်အတွက် အထူး ကျေးဇူး ဥပကာရတင်ရှိပါကြောင်း မော်ကွန်းတင်ပါသည်။ ။

အမှာ စာ

မင်းရိုးယဉ်သည် လူလည် ဖြစ်၏။

လူလည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ လူရှုပ်လူပွေဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပေ။ လူ

လောကကို သေချာကျနစွာ သုံးသပ်ရှုမြင်တတ်သူဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်၏။

ရန်ကုန်စာပေနယ်ပယ်သို့ အကဲခတ်ရန် မင်းရိုးယဉ်ရောက်စဉ်က ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် ။ ယင်းမှာ ပန်းချီဆရာသောင်းဟန် ပေါ်စအချိန်ဖြစ်သည် ။ ကြို့ကုန်းဘက်မှ ထုတ်ဝေသူတစ်ဦးသည် သောင်းဟန် မျက်နှာဖုံးကို မစောင့်ဆိုင်းနိုင်သည့်အဆုံး၌ မျက်နှာဖုံးပြောင်ချောကြီးဖြင့် ထုတ်ချလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ၏။

ထိုအချိန်က အချစ်တော်တစ်မတ်တန်နှင့် ဘားမားစတား ဆယ်ပြားတန်တို့ လည်း အရှိန်ကောင်းစွာ လည်ပတ်နေချိန် ဖြစ်၏။ မင်းရိုးယဉ်သည် စာပေနယ်ပယ်၏ ထိုအဖြစ်သနစ်ကိုကြည့်ပြီး ပြန်ပြေးလေတော့၏။

သားမယားမဆိုထားဘိ၊ မိမိတစ်ဝမ်းတစ်ခါးပင် ဝလင်အောင်စားနိုင်မည့် အခြေအနေမရှိပေပဲကိုး။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရပ်ရွာသို့ပြန်ပြီး စီးပွားဥစ္စာရှာဖွေ စုဆောင်းသည် ။ ကလေးတွေကို ကျောင်းထားသည် ။ တင့်တောင်း တင့်တယ်ရှိမှ စာပေနယ်သို့ နောက်တစ်ကျော့ပြန်ဝင်လာသည် ။ လူရှုပ်တွေကို ရှောင်ရှားပြီး စာအုပ်အမျိုးမျိုးထုတ်သည် ။

ယခုထုတ်သောစာအုပ်မှာ "လောကဇာတ်ခုံပေါ်ဝယ် ဖြစ်ရပ်မှန် ဝတ္ထုတိုများ" ဟု အမည်ပေးထား၏။

မောင်တက်ခေတ်၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုများ သည် နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်၏။ အားကျဖွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့အတူပင် အခြားစာမူများ သည်လည်း စာဖတ်သူတို့ အပေါ်၌ ထားရှိသော မေတ္တာ စေတနာတွေ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် စာအုပ်အမည်တွင် ဝတ္ထုတိုများ ဟု ပါရှိသည့်အလျောက် ယခုထက် "ရသအား"ပြည့်စုံလျှင် ပို၍ ကောင်းမည်ထင်မိပါသည် ။

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

က.မ.လ.ဝ.က.

အမျိုးသမီးများ

မင်းရိုးယဉ်

ဘဝအလှရှာပုံတော်

အသက် (၇၀) ကျော် လာပြီဖြစ်သော ဦးတက်ခေတ် အတွေးဦးကာချဲ့ နေမိသည်။ ။ ငယ်ရွယ်ဘဝ ခေတ်ဆိုးနှင့်ကြုံတွေ့ရသည်။ ။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၄) ရက်နေ့က မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရခဲ့၏။ မကြာမီ ပြည်တွင်းရောင်စုံသောင်းကျန်းသူများ နှင့် အစိုးရ ပြင်းထန်စွာ စစ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ကိုယ့်ရပ်ရွာကို စွန့်ခွာခဲ့ရသည်။ ။ သုံးနှစ်သားအရွယ် တက်ခေတ်စစ်ရှောင်ဒုက္ခသည် ဘဝကို မှတ်မိသည်။ ။ ဇာတိမြေ သောင်ကြီးရွာ၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်မှ ဝေါမြို့နယ်၊ မြစ်ကျိုးရွာသို့ စစ်တောင်းမြစ်ကြောင်းအတိုင်း သမ္ဗန်ဖြင့် ပြေးကြရသည်။ ။ ရွာသားများ သည် စစ်ဘေးကင်းရာဒေသများ သို့ ထွက်ပြေးကြ၏။ ပြည်တွင်းစစ် မီးဟု န်းဟု န်းတောက်နေချိန် ဖြစ်သည်။ ။ ညီငယ်မောင်အောင်ချင်းက နို့စို့အရွယ် ဖြစ်သည်။ ။

မြစ်ကျိုးရွာမှာ အဖေက ကြုံရာကျပန်း အလုပ်လုပ်ရသည်။ ။ အမေက အိမ်နီးနားချင်းများမှ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ကောက်ကာ ဈေးတောင်းခေါင်းရွက်သည် ဘဝ မိသားစုစားရေး ရန်ကန်ရသည်။ ။ ထိုကာလတွင် ‘နူရာ လဲရာသူခိုထောင်း’ဆိုသလို မြစ်ကျိုးတစ်ရွာလုံး ကာလဝမ်းရောဂါ၊ အပြင်းဖျားနာရောဂါ ကျောက်ပေါက်ရောဂါ ကျရောက်ခဲ့၏။ လူအတော်များများ ထိုရောဂါတို့ ဖြင့် သေကျေပျက်စီးကြသည် မှာ မြင်ရက်စရာ မရှိ။ တက်ခေတ် အမှတ်ထင်ထင် မှတ်မိနေ၏။ အမေ၏ မိသားစု ကျန်းမာရေးကောင်းရန် သတိရှိမှု၊ ဘာသာတရားသက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း လေးနက်စွာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မှုတို့ ကြောင့် မိသား

စု ကပ်ကျော်ခဲ့လေသည်။ ။

မြစ်ကျိုးရွာတွင် စစ်ဘေးရှောင်ခဲ့ရာ နှစ်နှစ်ကျော်ကြာခဲ့သည်။ ။ အေးချမ်းသွားပြီဖြစ်၍ ကိုယ့်ရွာကိုယ် ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ။ ရွာပြန်ရောက်တော့ အနိဗ္ဗာရုံအဖုံဖုံက ဆီးကြိုနေသည်။ ။ အိမ်များ မီးလောင်ခံရ၊ မိသားစု ကျွဲနွားများ ဆုံးရှုံးကြ၊ ဆိုးလှသည့် စစ်ဘေးဒဏ် နောင်အခါ ဘယ်တော့မှ မကြုံရပါစေနင့်...တက်ခေတ် ဆုတောင်းနေမိသည်။ ။

အဖေသည် ရွာနောက်ဘက်ရှိ ကိုင်းပင်ချုံနွယ်များ ပြည့်နှက်နေသည့် ဘိုးဘွားမိဘပိုင်မြေကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းသည်။ ။ ကိုင်းမြေ၊ လယ်မြေ (၁၀) ဧက ကျယ်သည်။ ။ အဖေကျန်းမာရေးက ကောင်းသည်။ ။ မိုး၊ နွေ၊ ဆောင်း ဥတုသုံးလီမှာ ဖျားနာသည် မရှိ။ ကိုင်း(မြေပဲစိုက်) လယ်မိုးတွင်း၌ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်သည်။ ။

သို့သော် ကံဇာတ်ဆရာက အဖေ့ကို မျက်နှာသာမပေး။ ကိုယ့်ရပ်ရွာသို့ ပြန်ရောက်ပြီး သုံးနှစ်လုံးလုံး လယ်ရှုံး၊ ကိုင်းရှုံး၊ စီးပွားရေး ဗုန်းဗုန်းကျသွားသည်။ ။ အဖေ့ကိုကြည့်ရတာ ကျောင်းနေစာအရွယ် တက်ခေတ် စိတ်မောရသည်။ ။ မိသားစု လူမှုဘဝ ဆင်းရဲဒုက္ခခံရပုံတွေကို တဖြည်းဖြည်း ခံစားနာကြည်းမိသည်။ ။

အရင်းစစ်တော့ ပြည်တွင်းစစ်ကို တက်ခေတ် ခါးခါးသီးသီးမုန်းမသသည်။ ။ တိုင်းပြည် ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေး ရပါစေတော့။ တက်ခေတ် အသိစိတ်ထဲ စွဲခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်းများ စွာကြာခဲ့ပြီ။ ဘာဝနာတော့ အသိသာသည်။ ။ အဆိုးသံသရာဝဲမှ အကောင်းရှာ၊ ဘဝအလှရှာပုံတော် ဖွင့်ရပေဦးမည်။

လက်ဦးဆရာ မိမိတကာက တက်ခေတ်အား စာကြိုးစားရန်၊ ပညာ ထူးချွန်ရန် အားပေးစကားဆိုသည်။ ။ ဘာသာတရားကျွမ်းကျင်ကောင်းရှိုင်းသည့် အမေသည် တက်ခေတ်အား ရှေးစကားပုံများ၊ နီတီများ၊ ညအိပ်ရာဝင်ပုံပြင်များ၊ မှတ်သားစရာပြောပြလေ့ရှိပါသည်။ ။ စိတ်ကောင်းရှိမှ မိတ်ဆွေကောင်းရမည်။ အမေမှာ စကားမှတ်သားရာပင်။

မှတ်မိပါသေးသည်။ ။ တက်ခေတ် မူလတန်းကျောင်းသားဘဝ သောငကြီးရွာတွင် ပြည်တော်သာ မူလတန်းကျောင်း သက်ဆိုင်ရာမှ ချပေးခဲ့သည်။ ။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ဦးကျော်သိန်း၊ လက်ထောက်ဆရာ ဦးတင်မောင် (မဒေါက်)နှင့် သောငကြီးသား ဆရာဦးသောင်းလှိုင်တို့ ဖြစ်သည်။ ။ သောငကြီးရွာ မူလတန်းကျောင်းမှ တက်ခေတ် စတုတ္ထတန်းအောင်တော့ မဒေါက်မြို့ အစိုးရအလယ်တန်းကျောင်းသို့ တက်ခဲ့ရသည်။ ။ စစ်ဘေးဒဏ် ရိုက်ချက်ပြင်းခဲ့၍ အဖေ၊ အမေ စီးပွားရေးက နာလန်မထူနိုင်။ ပညာတတ်ဖြစ်ချင်သူမို့ နှစ်စဉ် စာမေးပွဲအောင်ခဲ့သည်။ ။ သတ္တမတန်း အစိုးရစစ် နောက်ဆုံးနှစ်ဖြစ်သော ၁၉၅၇/၅၈ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်မှာ တက်ခေတ် စာမေးပွဲအောင်မြင်ခဲ့၏။

ပညာလိုလားသော တက်ခေတ်အား အထက်တန်းကျောင်းရှိရာ ရွှေကျင်၊ ညောင်လေးပင်မြို့တစ်မြို့သို့ ကျောင်းတက်နိုင်ရန် အဖေနှင့် အမေ မတတ်နိုင်။ လက်မှိုငြချရပြီ။ အမေ အကြံကောင်းတစ်ခုရသည်။ ။ ရန်ကုန်မြို့၊ ကာလဘတ်လမ်း (ယခု သိမ်ဖြူလမ်း) ကန်တော်ကလေးတွင် အမေအဒေါ်အရင်း ဘွားချောပု မိသားစုအိမ် ရှိသည်။ ။ တစ်ချိန်သောအ

ခါက အဘွားလေးတို့ သည် ‘ရွှေကျင်ဆေးပွဲရုံ’ထောင်ကာ စီးပွားရေး ကောင်းသည် ။ အဘွားလေးအိမ်၌ အမေ့မောင်အရင်း ဦးလေးကျော်ရင် ရှိသည် ။

တက်ခေတ်အား အမေက ရန်ကုန်မြို့ ဘွားချောပုအိမ်သို့ လူကြိုနှင့် ပို့ပေးလိုက်သည် ။ ထိုကာလက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးရှေ့တွင် လဟာပြင်ညဈေး ရှိသည် ။ တက်ခေတ် အလုပ်တစ်ဖက်နှင့် ပညာဆည်းပူးသင်ယူနိုင်ရန် ဦးလေးကျော်ရင်က အလုပ်ရှာဖွေပေးသည် ။ လဟာပြင်ဈေး စာအုပ်တန်းတွင် ဦးလေးနှင့်ကျောင်းနေဘက် ဦးတင်မြ၊ ဒေါ်နု (စိမ်းမြစာပေ) ဖြန့်ချိရေးဆိုင်တွင် အလုပ်ရသည် ။ တက်ခေတ် လုပ်အား ၁ တစ်လ(၆၀)ကျပ်ရ၏။ အလုပ်ချိန် ညနေ (၄) နာရီ ဆိုင်ခင်းရောင်းချပြီး ည (၁၀) နာရီတွင် ဆိုင်သိမ်းသည် ။

စာအုပ်အရောင်းဈေးသည် အလုပ်ရတော့ အားလပ်သည့် နံနက်ပိုင်း ပညာရေးလေ့လာခွင့်ရသည် ။ ဘဝသမားပီပီ နေ့ကျောင်းတက်ခွင့်မရပေမယ့် စိတ်ဓာတ်မကျ။ စာအုပ်ဆိုင် အရောင်းပါးချိန် လစဉ်ထုတ် မြဝတီ၊ ငွေတာရီ၊ သွေးသောက်၊ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတို့ ကို စာမြည်းဖတ်ရှုခွင့်ရသည် ။ လစဉ်ထွက်ရှိသည့် ပြား (၆၀) တန်၊ တစ်ကျပ်တန်၊ နှစ်ကျပ်တန် လုံးချင်းစာအုပ်များ ထွက်ရှိသည် ။ ထိုစဉ်က ဆရာ မောင်သာရ၊ ရွှေမြိတ်သောင်းတင်၊ ဆရာတင့်တယ်၊ ဆရာမူဝံ၊ ဆရာအောင်လင်း၊ ဆရာမခင်နှင်းယု၊ ဆရာမခင်ဆွေဦး၊ တက္ကသိုလ်ဟန်ဝင်းအောင်၊ မောင်ညိုဝင်း စသည့် ဆရာ၊ ဆရာမတို့ ၏ စာပေများကို ဖတ်ရှုခွင့်ရခဲ့သည် ။

စာအုပ်သစ်များ ထွက်ရှိသည့်ရက်များ တွင် ကိုတင်အောင်၊ မစန်း၊ ဦးဘရီနှင့် သမီးများ ၊ သန်းမြစ်ဗဟို စသည့် လက်ကားဖြန့်ဆိုင်ကြီးများ တွင် သွားရောက်ဝယ်ယူရသည် ။ ဆိုင်ရှင်တာဝန်ပေး၍ စာအုပ်ဆိုင်ကြီး

များ နှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံခွင့်ရသည်။ ။

ထိုမှ တစ်ဖန် ထီး၊ ဖိနပ် အရောင်းဆိုင်တွင် လူလိုသဖြင့် တရုတ်-ကျင်ဝှက်က တက်ခေတ်အား တစ်လ (၁၁၅) ကျပ်ပေးကာ အရောင်းဈေးသည် အဖြစ် ခေါ်ယူသည်။ ။ တက်ခေတ်က အတွေးသမား။ စိတ်ထဲက ဘဝတက်လမ်းရရေး တွေးတောနေတတ်သည်။ ။ စာတိုပေစများ ဖတ်ရှုသည့်ဝါသနာထုံသည်။ ။ ဆိုင်မှာ ဝယ်သူပါးလျှင်ငေးငိုင်နေတတ်သည်။ ။

"ဟေ့ကောင်...မင်း ဘာကြောင့် မှိုငြိနေတာလဲ။ အလုပ်ကို ကြိုးစား...မင်း အရောင်းအဝယ်ကျွမ်းကျင်သွားရင် ဒီဈေးမှာ မင်းကို ငါ ထီးဖိနပ်အရောင်းဆိုင် ခွဲပေးမယ်"

တက်ခေတ် ရိုးသားမှန်းသိ၍ ဆိုင်ရှင်ကျင်ဝှက်က အားပေးစကားပြောသည်။ ။ တက်ခေတ် စိတ်ပျော်စေရန် ကျင်ဝှက်သွားကြည့်လေ့ရှိသည့် ရုပ်ရှင်ရုံတွင် ဂျပန်ရုပ်ရှင်ကား လိုက်လံပြသသည်။ ။ သို့သော် တက်ခေတ် ဘဝအချိုးအကွေ့တစ်ခုနှင့် ကြုံရသည်။ ။ အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ တပ်ကြပ်ကြီးစာရေးအစ်ကိုကြည် စစ်ဘက်ကုန်စည်ဖြန့်ချိရေး (၂) DSI ။ တွင် လုပ်ပိုင်ခွင့် ရှိနေသည်။ ။

"ညီလေး...တို့ ရုံးမှာ မင်း ခိုင်စာရေး (အောက်တန်းစာရေး) လုပ်မလား။ ငါ အလုပ်သွင်းပေးမယ်"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ...လုပ်မယ်...အစ်ကို"

၁၉၅၉ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁) ရက်နေ့တွင် တက်ခေတ်ခိုင်စာရေးအလုပ်ရသည်။ ။ အောက်တန်းစာရေးလ စာ (၁၂၆) ကျပ် (၇၅) ပြား ဖြစ်၏။ တက်ခေတ် ပျော်ရသည်။ ။ ပညာလိုလား၍ အလုပ်တစ်ဖက်နှင့် ညကျောင်းတက်၊ ဟိုက်စကူးဖိုင်နယ်စာမေးပွဲကို ၁၉၆၀ ခုနှစ် မတ်လတွင် ဖြေဆိုခွင့်ရမည်။ တက်ခေတ် ရန်ကုန်မြို့၊ တာမွေ စံနမူကောလိပ်တွင်

ညကျောင်းတက်ရောက်ခဲ့သည်။ ။

တက်ခေတ် စာရေးဝန်ထမ်း လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော ဒီအက်စ်အိုင် (၂) အမည်မှ ဗမာ့ငါးလုပ်ငန်းလီမိတက်၊ ထို့နောက် ဘီအီးဒီစီ၊ ၎င်းနောက် ပြည်သူ့ပုလဲနှင့်ငါးလုပ်ငန်း အမည်အမျိုးမျိုးပြောင်းခဲ့သည်။ ။ ဗိုလ်မှူးဖိုး ကူးက ဘုတ်အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ယူသည်။ ။ ဌာနခွဲများ တွင် တပ်မတော် ကြည်း၊ ရေ၊ လေ ဗိုလ်မှူး၊ ဗိုလ်ကြီးများ နှင့် ကရင်ရေးရာဝန်ကြီးဟောင်း ဦးအောင်ပတို့ တာဝန်အသီးသီးယူကြသည်။ ။

ဒိုင်စာရေးတက်ခေတ် လှည်းတန်းမှ ကီလီဈေးသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် ပါရှိခဲ့သည်။ ။ လုပ်သက်အရ ဒိုင်မှူး (အ.ထ.တ.စရ) အလုပ်ကိုပင် လုပ်ဆောင်နေရပြီ။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် ပြည်သူ့ပုလဲနှင့်ငါးလုပ်ငန်းနှင့် ကုန်သွယ်ရေး (၂) တွင် ပါဝင်သွားသည်။ ။ အချို့ဝန်ထမ်းများ ပုလဲနှင့်ငါးသို့ရောက်ရှိသွားသည်။ ။

တက်ခေတ် အကြောင်းအားလျော်စွာ ဆရာမြမောင် (အမြောက်တပ်) နှင့် ဆရာခင်မောင်(မအူပင်သား)တို့ ကျေးဇူးကြောင့် ၁၉၆၅ ခုနှစ်၌ ပုလဲနှင့်ငါး၊ ရေချိုအင်းလုပ်ငန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ။ ပဲခူးတိုင်း၊ ဝေါမြို့နယ် အင်းလုပ်ငန်းမှ ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် ဧရာဝတီတိုင်း၊

ကျုံ့ပျော်မြို့နယ်၊ အင်းရဲကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည် ။ ဒီအက်စ်အိုင် (၂) မှ ဝန်ထမ်းအဖြစ် ပါရှိလာသော တက်ခေတ် ပုသိမ်ခရိုင် တာဝန်ခံ ဆရာဦးသောင်းဌေး ကျေးဇူးရှင်ကြောင့် အင်းရဲကြီးအင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ဆင်းရဲတွင်းနက်နေသည့် မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ အား တက်ခေတ် ကြွေးစောင်းဆပ်နိုင်ခဲ့သည် ။ အလုပ်တစ်ဖက်၊ ပညာရေးတစ်ဖက်အပြင် စာပေဝါသနာပါသည့် တက်ခေတ် ၁၉၆၀ ခုနှစ်မှ စ၍ မေ မဂ္ဂဇင်း ဘားမားစတားစာစောင်၊ ဖလင်စတား၊ အချစ်တော်စာစောင်တို့ တွင် နီတိ၊ ကဗျာ၊ ဟာသ ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားလိုက်သေးသည် ။

တက်ခေတ်အဖြစ်သနစ်က ဖြစ်ချင်သည့်ဆန္ဒတွေ များ လှသည် ။ ဖြစ်သင့်တာထက် ဖြစ်ချင်တာတွေက ပိုမိုနေသည် ။ ဘဝပင်လယ်ပြင်၌ လက်ပစ်ကူးနေသည့် တက်ခေတ် ရန်ကုန်မြို့၌ ရှိနေစဉ် ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် ‘မေ’နှင့် ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် လက်တွဲခဲ့သည် ။

ဓားသွားပေါ်က ပျားရည်စက်ကို မထိမရှအောင် အရသာခံနေသည့် တက်ခေတ် ဘဝအလှရှာပုံတော် မည်သို့ရှိမည်နည်း။

၁၉၇၁ ခုနှစ်မှ စ၍ အင်းရဲကြီး၊ ဂရန်အင်း လုပ်ကိုင်ခွင့်ချပေးခဲ့သည်

ဟု သိရှိရသည်။ ။ တက်ခေတ် အင်းရဲကြီးအင်းတွင် လုပ်သက် (၁၀) နှစ် ကျော်လာတော့ အင်းခိုင်မှူးတာဝန်ခံအဖြစ် ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှေးခေတ်အခေါ် အင်းသားကြီး (အင်းသကြီး) ဖြစ်သည်။ ။ အင်းရဲကြီးအင်းသည် (၇) မိုင် ပတ်လည် ရှိသည်။ ။ အင်းရေပြင် ဧက (၆၀၀) ကျော်သည်။ ။ အင်းဒေသပတ်လည်၌ အင်းရဲ၊ အင်းမ၊ ပျဉ်ကတိုးကုန်း၊ သပြေကွင်း၊ ကံစု ကျေးရွာအုပ်စုနှင့် ကျွန်းပေါ်တွင် ကျွန်းအင်း၊ ကျွန်းရွာအုပ်စု ရှိသည်။ ။

တက်ခေတ်သည် အင်းရဲကြီးအင်း ဝါးကြမ်းတိုက် (ပိုက်ဆွဲ၊ ကွန်ပစ်) ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းကို ခေတ်နှင့်အညီ တိုးတက်အောင်ပြုပြင်ပေးခဲ့သည်။ ။ ကိုတံငါတို့ ၏ အတွေးအခေါ်တို့ ကိုလည်း ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။ ။

ကိုတက်ခေတ်သည် ၁၉၇၀ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ‘နုနုကြမ်းကြမ်း ဘဝလမ်း’ တံငါလုံးချင်းစာအုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ အင်းရဲကြီးအင်းလုပ်ငန်း ဇာတ်လမ်းကျောရိုး ဖြစ်သည်။ ။ ကိုတံငါတို့ ၏ ဘဝ အစစနိမ့်ကျနေသည် ကို ဝါကျတိုများ ဖြင့် ထိထိမိမိ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ။ တကယ်တော့ ရေလုပ်ငန်းအတတ်ပညာရှင်များကို ဂုဏ်ပြု၊ ပြုပြင်ပေးသည့် စေတနာပေါ်အောင် တိုရှင်းလိုရင်း ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက် တင်ပြခဲ့ခြင်းပင်။

တစ်နေ့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး အင်းရဲကြီးအင်းစခန်းသို့ အပန်းဖြေရန် အလည်ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ။ မည်သူမည်ဝါဟူ၍ တက်ခေတ် မသိခဲ့။

ဧည့်သည် တစ်ဦးက -

"ခင်ဗျားရေးသားထုတ်ဝေတဲ့ တံငါဝတ္ထုစာအုပ် ဒုတိယမြောက်ကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ။"

တက်ခေတ် ‘နနကြမ်းကြမ်း ဘဝလမ်း’ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ပေးလိုက်၏။
နောင်မှ သိရသည် မှာ စာပေကို လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားသည့်
ကျုံပျော်မြို့ (၃၆) ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ ဒုတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးမြမောင်နှင့်
ဒု/တိုင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး ခင်ဇာမုံတို့ ဖြစ်ပေသည် ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ဖာ
တစ်လုံးခေါင်းကျားပုံစံမျိုး မည်သည့်အဆောင်အယောင်မျှမပါ။ လေ့
လာရေးခရီးထွက်လာခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

တစ်လခန့်ကြာတော့ ဒုတပ်ရင်းမှူးထံမှ သိရှိရသည် မှာ ဒုတိုင်းမှူး
တို့ မိသားစု တံငါဝတ္ထုကို ဖတ်ခဲ့ကြကြောင်း ထောက်ပြဝေဖန်ရေးစ
ကား ပါးလိုက်သည် ကိုလည်း သိရှိရသည် ။ (၆) လကြာတော့
အင်းရဲကြီးရွာသို့ ဒုတိုင်းမှူး လုပ်ပိုင်ခွင့်ဘောင်မှ မူလတန်းကျောင်း ချ
ပေးခဲ့သည် ။ တက်ခေတ် ဖရဏာပီတိ ဝွမ်းဆီထိသို့ ခံစားရသည် ။

ယခုအခါ အင်းရဲကြီးအင်းဒေသတွင် လူငယ်လူရွယ်များ အလယ်လ
တ်တန်းပညာ၊ အထက်တန်းပညာ၊ ဘွဲ့ရများ ပင် ပညာရေးတိုးတက်လာ
ပေပြီ။ ဦးတက်ခေတ် သားသမီး (၅) ယောက်စလုံးလည်း ဘွဲ့ရကြလေ
သည် ။ အများ အကျိုးဆောင်က ကိုယ့်အကျိုးလည်း အောင်မြင်သည်
ဟု ဆိုချင်သည် ။

ဦးတက်ခေတ်အား မန္တလေး F.M မှ စာပေဘဝ အင်တာဗျူးခဲ့သည် ။
၂၀၁၅ ခု၊ မေလ (၂၈) ရက်နေ့ညနှင့် ဇွန်လ (၁၂) ရက်နေ့ညများ တွင်
စာဖတ်ခြင်းအနုပညာကဏ္ဍကို မဝတ်မှုန်သင်းတို့ အဖွဲ့က ထုတ်လွှင့်ပေး
ခဲ့သည် ။ ပဉ္စဝတီမှ လည်း နှစ်ကြိမ်ထုတ်လွှင့်ခဲ့သည် ဟု သိရသည် ။

ဦးတက်ခေတ်သည် အင်းရဲကြီးအင်းတွင် နှစ် (၃၀) တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ခဲ့သည် ။ ကိုတံငါများ နှင့် ဒေသခံတို့ အား မေတ္တာစိတ်၊
ကိုယ်ချင်းစာစိတ်တို့ ကို စာပေဖြင့် မျှဝေပေးခဲ့သည် ။ ကျေးဇူးကြီးသည့်

အင်းရဲကြီးအား မမေ့မလျော့။ သား ကိုအောင်အောင်က ဖခင်ကိုယ်စား ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးအဖြစ် ဘုရားတည်၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆောက် လှူ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်လျက်ရှိနေသည် မှာ ပီတိနှင့် မုဒိတာပွားစရာပါပင်။

ဦးတက်ခေတ် ပြည်တွင်းစစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် ပညာတတ်မဖြစ်ခဲ့ ပေ။ သားသမီးတွေက အဖေ၊ အမေ ဖြစ်စေချင်သည့် ပညာတတ်၊ အသိကြွယ်သူများ ဖြစ်ခဲ့ပြီး။ မွန်မြတ်သည့် ပရဟိတစိတ်က ဦးတက်ခေတ် မျိုးဆက်များအား အေးမြစွာ ပက်ဖျန်းခြုံလွှမ်းလျက် ရှိနေသည် ။ ဘဝအလှရှာပုံတော်ဖွင့်နေသော ဦးတက်ခေတ် မြန်မာပြည်အဝန်း ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေး အမြန်ရပါစေကြောင်း ...မျှော်လင့်လျက်ရှိပေသည့် ။

ဦးတက်ခေတ် ရင်သွေးများ ဖြစ်ကြသည့် ကိုသိန်းမင်း၊ ကိုသိန်းဝင်း အောင် (ခ) မြန်မာသံစဉ်ကို ချစ်မြတ်နိုးသော တေးသံရှင် ကိုလတ်၊ မရီရီခိုင်၊ မိသားစုစီးပွားရေးကို စွမ်းစွမ်းတမံဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပေးသည့် ကိုအောင်အောင်၊ သမီးထွေးလေး နီနီခိုင်တို့ သည် လိုအပ်သူများ လှူဒါန်းပေးကမ်း စွန့်ကြဲနေရသော် ပြုံးပျော်ကြည်နူးလျက် ရှိကြ၏။ ဤသည်ကား ဘဝအလှများ ပင် မဟုတ်ပါလော။

အသွင်တူ၍ အိမ်သူဖြစ်လာကြသည့် နန်းမြခင်၊ မပြုံးလေး၊ မစန်းချိုတို့ သည် လည်း ပေးလှူခြင်းဖြင့် လောကအလှ ပန်ဆင်နေကြသည် တမို့။

မဟာရန်ကုန်၊ ပန်းလက်ဆုံ (၁)
